

ere enige om at ønske, at Loven maa komme til at virke efter sin Bestemmelse, og det gælder her som alle Vegne, at vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne, og Omkostningerne ved et saadant sæsonmæssigt Tilsyn med udenlandske Arbejdere ville neppe blive betydelige. — De to ærede socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget have ligeledes frafaldet at stille Ændringsforslag. For de særlige Ønsker, som have været fremsatte fra deres Side, er der gjort Rede i en Mindretalsbetænkning, som jeg foreløbig ikke skal omtale nærmere.

Efter disse indledende Bemærkninger skal jeg gaa over til at omtale de stillede Ændringsforslag. Ændringsforslag under Nr. 1 gaar ud paa at indføre en Ændring i § 1. Under Sagens første Behandling her i Tinget blev det fremhævet, at det vilde være rigtigt, at Lovens Rammer ikke bleve indskrænkede til udelukkende at omfatte de Erhverv, som ere knyttede til Land-, Skov- og Havebrug, men at ogsaa selvstændige Teglværker, hvor man anvendte udenlandske Sæsonarbejdere, burde komme ind under Lovens Ramme. Den foreslaaede Ændring gaar ud paa at gøre det muligt, at ogsaa andre Sæsonarbejdere end de til Land-, Skov- og Havebrug knyttede i visse Tilfælde kunne komme ind under Loven.

Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa at ændre § 2 saaledes, at der i Paragraffens første Linie kommer til at staa „4 Døgn“ i Stedet for „2 Døgn“. I § 2 bestemmes den Tidsfrist, inden for hvilken Arbejdsgiveren, naar han har modtaget udenlandske Arbejdere i sin Tjeneste, skal foretage den skriftlige Anmeldelse til Politimesteren, hvorom der bestemmes i Lovforslaget. Da man i Udvalget er gaaet ud fra, at de to Døgn, som foreslaas i Lovforslaget, i adskillige Tilfælde ville være utilstrækkelige, idet man kan komme til at staa overfor Højtids- og Helligdage, ligesom der samtidig kan tænkes at være en meget lang Afstand til Politikontoret, og det endelig heller ikke er udelukket, at der kan komme en hel Bunke Arbejdere paa een Gang, hvad der kan gøre det vanskeligt i en Fart at faa Rede paa baade deres Hjemland og alt øvrigt, som der i Henhold til § 2 skal gives Anmeldelse om, har Udvalget været enig om at foreslaa 4 Døgn i Stedet for 2.

Under Nr. 3 er der til § 2 stillet Ændringsforslag om, at der under Nr. 1 kommer til at staa „Hjemland“ i Stedet for „Hjemsted“, idet man er gaaet ud fra,

at det i visse Tilfælde kan blive vanskeligt nøjagtigt at fastslaa vedkommendes Hjemsted, hvorimod det altid vil være let at fastslaa hans Nationalitet.

Under Nr. 4 er der til § 4 stillet Forslag om at ændre 8 Dage til 14 Dage. Paragraffen omhandler den Tidsfrist, inden for hvilken der skal oprettes Arbejdskontrakter med de eventuelle udenlandske Arbejdere, og bestemmer, at en saadan Kontrakt skal være oprettet indenfor en Tidsfrist af 8 Dage. Udvalget har anset dette for at være en vel snæver Tidsfrist, navnlig for saadanne Arbejdsgivere, som kun beskæftige et mindre Antal udenlandske Arbejdere eller endogsaa kun en enkelt, og som bo i Landsdele, hvor udenlandske Arbejdere ikke almindeligt benyttes. Naar Kontrakten skal oprettes, skal der jo ifølge Lovforslagets Bestemmelser tilkaldes den fornødne sprogkyndige Bistand, saaledes at Arbejderne kunne være klare over, hvad de skrive under paa. Da det navnlig for Arbejdsgivere, som bo f. Eks.ovre i Jylland, og som kun benytte en enkelt Arbejder, vil tage Tid at skaffe saadan sprogkyndig Bistand til Stede, idet den skal skaffes til Veje fra Egne, hvor der benyttes mange Arbejdere, og hvor man maa forudsætte, at den sprogkyndige Bistand er til Stede, har man anset 8 Dage for at være vel lidt og har derfor været enig om at foreslaa at sætte 14 Dage i Stedet; thi indenfor et saadant Tidsrum mener man, at den sprogkyndige Bistand vil kunne skaffes til Veje.

Under Forhandlingerne i Udvalget, ligesom under første Behandling her i Salen, blev der anket over, at det i Lovforslaget var bestemt, at Tysk skulde benyttes som Hjælpeprog. En Bestemmelse derom er optagen i Lovforslagets § 4, 2det Stykke. Under Ændringsforslaget Nr. 5 foreslaar Udvalget, at 2det Stykke af Paragraffen udgaar, saaledes at det ikke bliver fastslaaet i selve Loven, at Tysk skal benyttes som Hjælpeprog. Derimod vil der ikke være det mindste i Vejen for, at Indenrigsministeren i den autoriserede Kontrakt kan bestemme, at dens Tekst skal affattes ogsaa paa Tysk, for saa vidt man maatte anse det for at være formaalstjenligt som et Hjælpemiddel til, at udenlandske Arbejdere derved lettere kunne faa en virkelig Opfattelse af Kontraktens Indhold.

Ændringsforslagene under Nr. 7, 8, 10 og 12 ere redaktionelle, og dem skal jeg slet ikke omtale. Derimod indeholder Ændringsforslaget under Nr. 9 for saa vidt